

téhož oboru, kteří neoprávněným užíváním zapsaného znění firmy by mohli býti ve svých právech dotčeni. Tento právní zájem plyne z vývodů rekursu a je proto přiznati společenstvu právo účastníka ve smyslu § 6 uved. zák.

Nejsou proto odůvodněny vývody dovolacího rekursu po formální stránce, nejsou však ani odůvodněny po stránce věcné, a jest v té příčině schváliti právní názor rekursního soudu. Firma v nynějším znění není již firmou převzatou, poněvadž byla pozměněna vypuštěním z jejího původního znění slova »K...«, běží tedy o firmu zcela jiného znění, v níž nebylo znění staré firmy ve svém celku vyjádřeno.

Byl-li věcný dodatek staré firmy ve slovech »Architekt und Baumeister« pravdivý právě jen hledíc na osobu společníka K-a, jehož jméno bylo ve znění uvedeno, změnil se stav, jakmile ono jméno bylo z jejího znění vypuštěno.

Bude-li zjištěno, že zbylí dva společníci nebo některý z nich nemají oprávnění podobné, jako měl K. nelze dopustiti, aby tento dodatek ve znění firmy zůstal, poněvadž by to neodpovídalo zásadě pravdivosti, která platí i v příčině dodatků firmy, jež jsou rovnocennou součástí firemního znění.

Poněvadž toto zjištění schází, právem rekursní soud usnesení prvního soudu zrušil.

Čís. 16819.

Vykonatelný výkaz nedoplatků o pojistném, vydaný úřadovnou Všeobecného pensijního ústavu, jest exekučním titulem podle § 1 č. 13, nikoliv podle § 1 č. 19 ex. ř.

Námítky proti takovému nároku jest podle § 35, odst. 2, ex. ř. podati u úřadu, jenž exekuční titul vydal, po případě u zemského úřadu (§ 133, odst. 1, zák. č. 26/1929 Sb. z. a n.).

(Rozh. ze dne 24. března 1938, R I 1591/37.)

Srov. rozh. č. 9807, 11023, 13404 Sb. n. s.

Žalobce — majitel tiskárny —, proti němuž byla podle výkazu nedoplatků úřadovny B. Všeobecného pensijního ústavu v P. povolena okresním soudem v K. exekuce k vymožení pojistného 79 Kč 80 h s přísl., se na žalovaném Všeobecném pensijním ústavu v P. domáhá žalobou podle § 35 ex. ř., aby byla uvedená exekuce prohlášena za nepřipustnou, tvrdě, že po vzniku exekučního titulu vymáhanou pohledávku zaplatil zčásti hotově, zčásti dodáním tiskopisů (započtením vzájemné pohledávky). Proti žalobě namítl žalovaný ústav nepřipustnost pořadu práva, ježto o dotčených námitkách žalobcových jsou příslušné rozhodovati správní úřady. Soud první stolice vyhověv námitce ne-

přípustnosti pořadu práva, odmítl žalobu. Rekursní soud zamítl námitku nepřípustnosti pořadu práva.

Nejvyšší soud obnovil usnesení soudu první stolice

Důvody:

Podle § 72, odst. 1, zák. ze dne 21. února 1929, č. 26 Sb. z. a n. může býti vymáháno dlužné pojistné i s úroky z prodlení soudní exekucí podle vykonatelného výkazu nedoplatek (a požívá v exekučním řízení přednostního práva nedoplatek daňových). Povinnost platiti pojistné není závislá na předchozím vydání příslušných výměrů (§ 67, odst. 5, uved. zák.). Z toho plyne, že výkaz o nedoplatecích je docela jiné povahy než »platební výměr nositele sociálního pojištění o pojistném«, který jest exekučním titulem podle § 1 č. 19 ex. ř. (v doslovu čl. IV č. 1, odst. 2, zák. č. 23/1928 Sb. z. a n.), neboť výkaz o nedoplatecích může býti podle svrchu uvedených zákonných ustanovení exekučním titulem i před vydáním platebního výměru. Ježto ani zákon č. 26/1929, ani zákon č. 23/1928 Sb. z. a n. nemá odchylného ustanovení, jest vykonatelný výkaz nedoplatek na pojistném, vydaný Všeobecným pensijním ústavem, pokládati za exekuční titul podle § 1 č. 13 ex. ř. (srov. také rozh. č. 13404 Sb. n. s.), a platí proto i pro takové exekuční tituly obdobně předpis § 35, odst. 2, ex. ř., že námitky proti nároku, jenž se opírá o dotčený exekuční titul, jest podati u úřadu, od kterého exekuční titul vyšel po případě u zeéského úřadu (§ 133, odst. 1, zák. č. 26/1929 Sb. z. a n.). Bylo proto oprávněnému dovolacímu rekursu vyhověno a obnoveno usnesení prvního soudu.

Čís. 16820.

Třebas pozůstalost nepotřebuje k vedení sporů, v nichž je žalována, zmocnění pozůstalostního soudu, není takové zbytečné zmocnění zmatečné nebo nezákonné (§ 46, odst. 2, zák. č. 100/1931 Sb. z. a n.), ani jím není vyřešena otázka, kdo hradí náklady právního zastoupení podlehlé pozůstalosti.

(Rozh. ze dne 24. března 1938, R I 111/38.)

Pozůstalostní soud dal dědičkám Marii P. a Kláře H. zmocnění k vedení sporu, Ck I 98/36, zahájeného o žalobě pozůstalé vdovy Anny P. u krajského soudu v Ch. proti žalované pozůstalosti po Josefu P. o zaplacení 60.000 Kč s přísl. Rekursní soud nevyhověl rekursu jmenované Anny P. proti udělení zmocnění. Důvody: Poněvadž jde o žalobu proti pozůstalosti, jsou dědicové povoláni k zastupování žalované pozůstalosti a nepotřebují v takovém případě zmoc-